

2016. G.

FEBRUĀRIS

Nr. 2

Liesma

DZĪVĪBAS CEĻA ZĪMES

Tev ir labas ceļa zīmes,
Ceļiniek, ņem vērā tās!
Nepaej nevienai gaŗām,
Lai nav tālu jāmaldās.

Tev ir svētas ceļa zīmes,
Kristus paša radītas,
Taciņa kaut šaura būtu,
Tā ir pilna dzīvības.

Tev ir labas ceļa zīmes,
Tavu senču atstātas,
Vēl tās aizaugušas nebūs,
Tālu tās vēl redzamas.

Tev ir dārgas ceļa zīmes,
Svētos Rakstos zīmētas;
Paliec klusu, vēro viņas,
Nekad neaizmirsti tās.

Lasi katru ceļa zīmi,
Lai nekad tu nemaldies
Un lai vakarā pēc saules
Vari mājās atgriezties.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšnieks **GEROLDS LUSS**

612-333-1785

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve februārī

Svētdien, 7. februārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika pēdējā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Dievkalpojumu kuplinās Rasa Zeltiņa (saksofons). Sekos sadraudzība un dāmu saimes gadskārtējā sapulce.

Svētdien, 14. februārī, plkst. 11:00 – Gavēņa laika pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Piedalīsies “Mineapoles Dvēsele”. Sekos sadraudzība un Valtera Nollendorfa īss stāstījums par Okupācijas muzeja darbību. Plkst. 12:30 draudzes gadskārtējā sapulce.

Ceturtdien, 18. februārī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Sestdien, 20. februārī, plkst. 19:00 – Basketbola spēle, kur latvietis Kristaps Porziņģis spēlēs NY Knicks komandā pret MN Timberwolves. Target centrā Mineapolē.

Svētdien, 21. februārī, plkst. 11:00 – Gavēņa laika otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un draudzes darbinieku ievēšana amatā. Piedalīsies draudzes koris. Sekos sadraudzība.

Otrdien, 23. februārī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 28. februārī, plkst. 11:00 – Gavēņa laika trešā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 6. martā, plkst. 11:00 – Gavēņa laika ceturta svētdiena. Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas DIEVKALPOJUMS. Piedalīsies vīru ansamblis. Sekos sadraudzība un plkst. 12:30 filma “Zedelgema”.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00

mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu
piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais
zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans
lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 7. feb. – G. Luss, S. Straumane.
Svētdien, 14. feb. – L. Dingley, V. Treiberģa.
Svētdien, 21. feb. – A. Vīksniņš, A. Švalbe.
Svētdien, 28. feb. – A. Vīksniņš, V. Konters.
Svētdien, 6. martā – G. Luss, L. Dingley.

Kad Jēzus piedzima Jūdejas Betlēmē ķēniņa Hēroda laikā, redzi, no austrumiem Jeruzālemē ieradās gudri vīri un jautāja: „Kur ir jaunpiedzimušais jūdu Ķēniņš? Mēs viņa zvaigzni redzējām austrumos un atnācām viņu pielūgt.” To dzirdējis, ķēniņš Hērods ļoti uztraucās un visa Jeruzāleme līdza ar viņu. Sapulcinājis visus tautas virspriesterus un rakstu mācītājus, viņš izjautāja tos par vietu, kur Kristus bija jāpiedzimst. Tie viņam sacīja: „Jūdejas Betlēmē, jo Kungs caur pravieti ir sacījis:

un tu, Betlēme, Jūdas zemē, tu nebūt neesi mazākā starp Jūdas galvenajām pilsētām, jo no tevis nāks Valdnieks, kas ganīs manu tautu – Israēlu.”

Tad Hērods, slepeni ataicinājis gudros, rūpīgi tos iztaujāja par zvaigznes parādīšanās laiku. Un viņš tos sūtīja uz Betlēmi un sacīja: „Ejiet un visu izjautājiēt par šo bērnu. Kad jūs viņu atradīsiet, pavēstiet to man, lai arī es varu iet viņu pielūgt.” Uzklaušījuši ķēniņu, tie aizgāja. Un, redzi, zvaigzne, ko tie bija redzējuši austrumu zemē, gāja tiem pa priekšu, līdz nonāca un apstājās virs tās vietas, kur bija bērns. Kad tie zvaigzni ieraudzīja, tos pārņēma milzīgs prieks. Iegājuši tajā namā, tie redzēja bērnu kopā ar Mariju, viņa māti, un, nokrituši ceļos, tie viņu pielūdza. Tie atvēra savas dārgumu lādes un pienesa viņam dāvanas: zeltu, vīraku un mirres. Sapnī brīdināti pie Hēroda neatgriezties, tie devās atpakaļ pa citu ceļu uz savu zemi.

Mateja evaņģēlijs 2:1-12

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2016. gada Zvaigznes dienā Kurai zvaigznei mēs sekojam?

Laimīgu un svētīgu jauno gadu visiem! Nupat iesākām 2016. gadu. Man šķiet, mums prātā vēl ir palikušas daudzas svaigas atmiņas no pagājušā gada. Es jums jautāšu dažus jautājumus, kas saistās ar jūsu 2015. gadu. Lūdzu mazliet pārdomājat katru jautājumu. ☺

- Ar ko jūs varat lepoties pagājušā gadā?
- Kas bija garšīgākais ēdiens, ko jūs ēdāt pagājušā gadā?
- Ko jūs aizmirsāt izdarīt pagājušā gadā?
- Kas ir jocīgākā lieta, kas ar jums notika pagājušā gadā?

Tagad viens jautājums par nākamo gadu!

- Kādus svarīgus notikumus pasaulē mēs varam sagaidīt 2016. gadā? Ņemot vērā lietas, kas notika 2015. gadā pasaules mērogā, politikā, pasaules ziņās.

Iespējams, mēs vairs nepriecājamies, mums ir bailes. Mēs, iespējams, pieminējam karu, grūtības, terorismu, Ukrainu, ISIS. Notikumus te, ASV, San Bernardīno, demonstrācijas, vēlēšanas. Tādas lietas kā Global Warming, postus. Šīs ir tās lietas, ko mēs redzam zvaigznēs. Kad gudrie vīri runāja ar ķēniņu, mēs lasām mūsu tekstā: “Un, redzi, zvaigzne, ko tie bija redzējuši austrumu zemē, gāja tiem pa priekšu.” Acīmredzot, ne visas zvaigznes stāsta to pašu. Mēs runājam par grūtībām, briesmām, draudiem, sliktām lietām, bet ko mums stāsta Mateja evaņģēlijs? Gudrie vīri sekoja zvaigznei tieši līdz Jēzum! Tātad, kas notiks? Vai grūtību zvaigzne vadīs mūs šajā jaunajā gadā? Vai mēs tiksim vadīti uz Betlēmi? Kurai zvaigznei mēs sekojam?

Zvaigznes diena ir tik ļoti svarīgs notikums kristiešu dzīvē. Tā ir epifānija! Kas ir epifānija? Atklāsme! Jēzus tika atklāts kā Pestītājs gudriem vīriem. Jēzus pirmo reizi tika atklāts kā Pestītājs, kam – nejūdiem. Gudrie nebija ebreji. Šis ir milzīgs notikums. Kāpēc mēs kā kristieši neņemam šo dienu nopietnāk? Ja nebūtu Zvaigznes dienas, tad nebūtu kristietības, kā mēs to pazīstam šodien! Ja mēs

neatzīmētu šo gudro vīru ceļojumu šodien, mēs kā eiropieši, iespējams, vēl pielūgtu citus dievus mežos. Jēzus dzima kā ebrejs, dzīvoja kā ebrejs un arī mira kā ebrejs. Jēzus bija ebreju Pestītājs. Dzimis, lai atbrīvotu savu tautu! Interesanti, epifānija, atklāsme, Jēzus nāca un visi ticēja, ka Viņš bija Pestītājs, izņemot pašus ebrejus. Mēs, kristieši, neesam Ziemsvētku stāsta iniciatori. Mēs neesam tā pirmie saņēmēji, tie, kam bija domāts saņemt šo vēsti. Tomēr Matejs mums stāsta, ka mēs vismaz esam ielūgti uz partiju. ☺ Kā mēs šo zinām? Zvaigznes dienas dēļ! Gudro vīru dēļ, kas bija pirmie ne-ebreju pielūdzēji, kuri sekoja zvaigznei, lai atrastu zīdaini, kurš dzima Betlemē. Zvaigznes dienas attēlā, kad gudrie ierodas, mēs redzam no mūsu garīgiem senčiem, šiem gudriem vīriem, ka viņi bija svētcēlinieki! Viņi bija ārzemnieki, svešinieki, meklētāji! Un viņi bija mazliet pazuduši. ☺

Kura zvaigzne šogad spīdēs mūsu debesīs? Grūtību zvaigzne? Briesmu zvaigzne? Draudu zvaigzne? Vai zvaigzne, kura mūs ved uz mīlestību, uz pārveidošanu, uz Kristus bērniņu. Ironija ir, ka tā droši vien ir tā pati zvaigzne. Šis stāsts apraksta, kas mēs esam. Ārzemnieki, svešinieki, meklētāji, pat ja mēs esam kādreiz mazliet pazuduši. Kurai zvaigznei mēs sekojam? Āmen.

Kad ļaudis gaidīdami savās sirdīs domāja par Jāni, vai tik viņš nav Kristus, Jānis viņiem visiem atbildēja: Es jūs gan kristīju ūdenī, bet nāks kāds spēcīgāks par mani, kam es neesmu cienīgs atraisīt sandaļu siksnas, viņš jūs kristīs Svētajā Garā un ugunī. Ar vēteklī rokā viņš iztīrīs klonu un savāks kviešus savā klētī, bet pelavas sadedzinās neizdzēšamā ugunī....

Kad nu visi ļaudis bija kristīti un arī Jēzus bija kristīts, viņam Dievu lūdzot, atvērās debesis, un Svētais Gars kā balodis nolaidās uz viņu, un balss no debesīm atskanēja: Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts.

Lūkas evaņģēlijs 3:15-17, 21-22

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2016. gada 10. janvārī – Mūsu Kunga kristības Stāvot uz pirkstgaliem

Mēs sākām mūsu lasījumu ar vārdiem: “Kad ļaudis gaidīdami savās sirdīs.” Harper Collins Bible Commentary sniedz šādu salīdzinājumu par šo pantu: It kā cilvēki stāvēja uz pirkstgaliem gaidīdami. Vai jūs esat mēģinājuši stāvēt uz jūsu pirkstgaliem? Mēs to, protams, nevaram darīt pārāk ilgi, izņemot, ja mēs esam baletdejojātāji. Agrāk vai vēlāk mēs zaudēsim līdzsvaru un nokritīsim. Mēs nevaram vienkārši stāvēt uz pirkstgaliem, kaut kas notiks. Tas ir, kas notika mūsu stāstā. Tauta stāvēja uz pirkstgaliem, viņi gaidīja kaut ko, viņi zināja, ka kaut kas notiks. Ko viņi gaidīja? Pestītāju! Dievs bija apsolījis, ka Viņš sūtīs Pestītāju. Tauta bija apspiesta un visapkārt valdīja netaisnība. Šis bija tas laiks, tautai vajadzēja pestīšanu. Šis bija tas laiks, lai Dievs sūtītu savu Dēlu, mūsu Pestītāju! Un vēl pie tam Jānis Kristītājs iznāca no tuksneša, dievbijīgs cilvēks, kurš sludināja grēku nožēlu un tautai teica, lai sagatavojas, ka Dieva valstība ir tuvu. Protams, bija dabīgi, ka cilvēki jautāja: “Vai Jānis ir Pestītājs?” Jānis bija ticīgs vīrs, kurš mācīja cilvēkiem dzīvot godīgi dzīvi. Tomēr viņš teica: “Es neesmu Pestītājs.” “Jānis viņiem visiem atbildēja: Es jūs gan kristīju ūdenī, bet nāks kāds spēcīgāks par mani, kam es neesmu cienīgs atraisīt sandaļu siksnas, viņš jūs kristīs Svētajā Garā un ugunī.” Tauta patiesi gaidīja savu Pestītāju. Jānis to sludināja. Dievs gatavojās sūtīt savu dēlu kalpošanā. Jēzus jau bija piedzimis, viņš auga. Cilvēki patiesi stāvēja uz saviem pirkstgaliem un gaidīja, lai redzētu, ko Dievs darīs. Un Dievs atbildēja. Dievs aicināja Jēzu sākt savu kalpošanu. Jēzus sāk savu kalpošanu ar savām kristībām. Jānis Kristītājs sauca cilvēkus, lai tie nožēlotu savus grēkus un gatavotos Kristum. Jēzus ieradās. Mēs lasām: “Kad nu visi ļaudis bija kristīti un arī Jēzus

bija kristīts, viņam Dievu lūdzot, atvērās debesis, 22 un Svētais Gars kā balodis nolaidās uz viņu, un balss no debesīm atskanēja: Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts.” Dievs teica, ka Jēzus ir Viņa dēls un Viņš Viņu mīl, un Svētais Gars nolaidās kā balodis.

Un ja mēs padomājam, laiki nav daudz mainījušies. Mēs vēl stāvam uz pirkstgaliem. Gaidām, lai redzētu, kas notiks. Mēs redzam netaisnību pasaulē. Mēs redzam vardarbību. Mēs redzam badu. Mēs redzam teroru. Mēs redzam vienaldzību. Un zinat ko, Dievs jau ir kaut ko izdarījis un vēl dara. Mūsu Tēvs debesīs aicināja Jēzu. Dieva dēls nāca, lai sludinātu Labo Vēsti nabagiem. Lai atgrieštu redzi akliem. Lai dotu brīvību apspiestiem. Jēzus tika aicināts, lai pārvarētu ļaunumu un grēku. Un Jēzus atkal nāks, lai pasaulē ievestu taisnīgumu un mieru. Un ko lai mēs darām? Jēzus arī mūs ir aicinājis! Jēzus mūs ir aicinājis nožēlot mūsu grēkus, dzīvot dievbijīgu dzīvi un lūgt. Ir svarīgi ievērot, ka Jēzus lūdza Dievu pēc savām kristībām un tad atvērās debesis, un nolaidās Svētais Gars. Lūkas ir vienīgais evaņģēlijs, kur mēs šo lasām. Lūgšanai ir spēks. Dievs mūs aicina lūgt. Jēzus mūs aicina cīnīties pret netaisnību, pabarot izsalkušos, dāvināt mīlestību saviem brāļiem un māsām, un ne tikai. Viņš aicina mūs būt par pasaules gaismu. Rādīt gaismu, kur valda tumsa. Kā mēs varam šo visu darīt? Atbilde ir vienā mazā detaļā Jēzus kristībās. Kad Jēzus tika kristīts, Svētais Gars nolaidās kā balodis. Tad, kad mēs atbildam Jēzus aicinājumam, Svētais Gars pār mums nolaižas kā balodis. Kristībās Dievs mūs adoptē kā savus bērnus. Un kā bērniem mums ir savi pienākumi un aicinājums. Tad, kad mēs atbildam šim aicinājumam, Dievs mūs kristīs Svētajā Garā un ugunī. To Dievs mums apsola mūsu tekstā šodien. Tas ir Dieva solījums! Ticēsim! Gaidīsim! Stāvēsim uz pirkstgaliem, lai redzētu, kur Dievs darbojas mūsu dzīvēs! Kā Svētais Gars nolaidās uz Jēzu, Svētais Gars mūs vadīs, lai mēs pildām mūsu kristību solījumu. Apliecināsim mūsu kristību solījumu!

Kristību solījuma apliecināšana

Mācītājs: Vai jūs domājat turpināt šo derību, ko Dievs ar jums slēdza Svētajā kristības sakramentā: dzīvot Dieva ļaužu vidū, klausīties Dieva vārdu un dalīties Svētajā vakarēdienā, sludināt Dieva labo vēsti Kristū caur vārdu un darbu, kalpot visiem cilvēkiem, sekojot Jēzus piemēram, un dzīties pēc taisnīguma un miera visā pasaulē?

Visi: **Jā, es gribu un prasu, lai Dievs man palīdz un vada. Āmen.**

Archibīskapa Arnolda Lūša sprediķis no krājuma “Cilvēki, ko Jēzus sastapa savā ceļā” Pēteris

Un tie Viņu saņēma un noveda augstā priesterā namā. Bet Pēteris sekoja no tālienes. Un kad tie uguni bija sakūruši pagalma vidū un kopā sasēdušies, Pēteris apsēdās pie viņiem. Un kāda kalpone, to redzēdama sēžam pie uguns, uzlūkoja viņu un sacīja: Šis arī bija pie Viņa. Bet tas Viņu aizliedza sacīdams: Sieva, es Viņu nepazīstu. Un par mazu brīdi vēl cits, viņu redzēdams, sacīja: Arī tu esi no viņiem. Bet Pēteris sacīja: Cilvēks, es nezinu, ko tu runā. Un tūlī, viņam vēl runājot, gailis dziedāja. Un tas Kungs pagriezās un uzlūkoja Pēteri. Tad Pēteris atcerējās tā Kunga vārdu, ko Tas viņam bija sacījis: Pirms gailis šodien dziedās, tu mani trīs reiz aizliegsi. Un ārā izgājis, Pēteris sāka gauži raudāt.

Lūkas ev. 22:54-62

Ja kādreiz rodas pārrunas par kristiešu un ārpus kristīgās draudzes stāvošu cilvēku morālām īpašībām, parastais arguments, ko nākas dzirdēt no vienaldzīgiem un kristīgās baznīcas pretiniekiem, ir šis: “Jūs, kristieši, jau nemaz neesat labāki par citiem cilvēkiem!”

Taisnība, mēs, kristieši, neesam nekādi eņģeļi. Mēs arī nedomājam, ka mums būtu iemesls lepoties vai kļūt iedomīgiem sava rakstura vai savu morālisko īpašību dēļ. Mums ir savas kļūdas. Mums ir savas vājības. Mums ir savi grēki un grēciņi.

Bet mēs apzināmies, ka Dievs – caur Kristu – var pārveidot mūsu dzīvi un mūsu raksturu. Mēs apzināmies, ka Dievs arī mūsos var izraisīt lielo svētošanas un pārtapšanas brīnumu, dodot mums jaunu garu, jaunu sirdi un jaunu dzīves ziņu.

Un to mēs arī no Dieva izlūdzamies sirsnīgā pazemībā un ticībā.

Pie viena no šādiem cilvēkiem, ko Dievs pārveidojis, mēs tagad apstāsimies savās pārdomās. Un – uz viņu raugoties – redzēsim, ka bailu māktais Dieva Svētā Gara skārienā manto drosmi, nespēcīgais – spēku un klusētājs – sludinātāja dāvanu.

Šis vīrs ir Sīmanis Pēteris, kam Jēzus devis pavārdu “Klints”.

Mēs, diemžēl, šai svētcerē nevarēsim pieminēt visu, ko evaņģēliji mums stāsta par apustuļa Pētera dzīvi, mūžu un likteni. Atcerēsimies tikai to, ka, sekojot Jēzus aicinājumam, Sīmanis Pēteris atstāja savu laivu Ģenaceretes ezera krastmalas smiltīs, atstāja savu tīklus, savu namu Kapernaumā, un gāja Jēzum līdzi, jo Jēzus bija apsolījis darīt viņu par vīru, kam ar ticības un mīlestības tīklu reiz būs jāzvejo cilvēku sirdis un dvēseles.

Liekas, ka Jēzus tuvumā visiem cilvēkiem vajadzētu tūdaļ pārtapt, pārveidoties. Liekas, ka Jēzus tuvumā visiem cilvēkiem vajadzētu – kā apvalkātas un vecas drānas – noģērbt tās rakstura īpašības, kas mūs saista pie grēka, maldiem, nespēka. Es domāju, ka tad, ja Jēzus šodien atnāktu mūsu vidū un paliktu ar mums, mēs neviens vairs nespētu domāt jaunas domas, darīt jaunus darbus; man šķiet, ka, uz Jēzu raugoties, visa mūsu dzīve pēkšņi kļūtu līdzīga gaišai un saulainai dienai, kurā pat sāpju nasta kļūst vieglāka un bēdas vairs nav tik uzmācīgas un bezcerīgas.

Vai – ar Jēzu kopā ejot – šo pārvērtību piedzīvoja arī Sīmanis Pēteris? Patiesībai par godu jāsaka: nē!

Arī ar Jēzu kopā ejot, Sīmanis pazina nespēku, šaubas un bailes, kaut arī tas Kungs viņam bija liecinājis, ka reiz viņš stāvēs stipri kā klints, uz kuŗas tiks celta jaunā draudze un topošā kristīgā baznīca.

Arī ar Jēzu kopā ejot, Sīmani Pēteri īsteni nespēja pārliecināt ne Jēzus mācība, nedz darbi, kuŗos atklājas Dieva spēks un Dieva varenība. Bet tad arī Sīmaņa Pēterā dzīvē notika tāds pats lūzums, kāds laikam savā garā jāpārdzīvo visiem, kas grib saņemt Svētā Gara dāvanu un apvilkt “jauno cilvēku”, kuŗš radīts pēc Dieva līdzības svētā glītumā un skaidrībā. Šo lūzuma brīdi Pēteris piedzīvoja augstā priesterā pils pagalmā. Tur Sīmanis Pēteris sāka atskārst, cik viņš ir mazs un cik Kristus ir liels, cik viņš ir vājš un cik Kristus ir cēls!

Laikā, kad Jēzus savus mācekļus bija brīdinājis no gaidāmā krusta un ciešanām, Sīmanis Pēteris, rūpju un mīlestības māks, bija centies Jēzu drošināt. Viņš bija mēģinājis Jēzu pārliecināt, lai tas ir piesardzīgs, lai izvairās no ciešanām. Viņš bija solījis Jēzu aizstāvēt. “Kungs,” viņš bija teicis, “ja visi Tevi atstātu, tomēr es Tevi nekad neatsāšu.”

Varbūt, ka Sīmani Pēteri bija pat sarūgtinājuši Jēzus vārdi: “Pirms gailis šodien būs dziedājis, tu mani trīskārt aizliegsi.” Kā gan Jēzus varēja tā runāt! Kā Viņš varēja tā domāt par savu šķietami labāko, uzticamāko mācekli!

Un tad dažās stundās – augstā priesterā pils pagalmā – no Sīmaņa Pēterā acīm nokrita it kā zvīņas. Bailēs par savu dzīvību, viņš bija izdarījis apkaunojošu grēku. Viņš melojis, sakot, ka nav Jēzus māceklis. Apkaunojošā kārtā viņš bija dziedies, sakot, ka Jēzu nepazīst.

“Un tūlī, viņam vēl runājot, gailis dziedāja. Un tas Kungs pagriezās un uzlūkoja Pēteri. Tad Pēteris atcerējās tā Kunga vārdu, ko tas viņam bija sacījis: Pirms gailis šodien dziedās, tu mani trīsreiz aizliegsi. Un, ārā izgājis, Pēteris sāka gauži raudāt (Lk. 22:60-62).

Šajos nedaudz vārdos ir aprakstīta kāda cilvēka lielākā traģēdija. Bet šī traģēdija saskaņā ar Dieva nolikumu pārvēršas triumfā. Tā ir ceļa sagatavotāja, jauna cilvēka piedzimšanai, kas, saņēmis Svētā Gara dāvanu, manto jaunu drosmi, jaunu spēku un tiešām kļūst par cilvēku zvejnieku sava Kunga draudzei un mācībai.

Pārdzīvojis lielo, aso lūzumu, mācījies pazīt pats savu vājumu, Sīmanis Pēteris labāk mācās pazīt arī Jēzu. Un ticot tam, ka viņš savā dzīves ceļā sastapis Dieva Dēlu, Pēteris – kādreiz vājais, grēcīgais cilvēks – kļūst par svēto, kā priekšā godbijībā un cieņā noliecas gadu desmiti un gadu simteņi.

Ar Jēzu Pēteris kļuva stiprs. Ar Jēzu Pēteris kļuva liels. Ar Jēzu viņš uzvarēja bailes. Ar Jēzu viņš nesa savu krustu. Un kad satrakotie un pēc asinīm izslāpušie romieši Pēteri sita krustā Nerona pils dārzā, viņa pēdējais un vienīgais lūgums esot bijis, lai viņu piesit krustā ar galvu uz leju, jo viņš neesot cienīgs mirt pie krusta tādā pašā stāvoklī, kādā miris viņa Kungs un Pestītājs.

Šo lūgumu romieši esot arī izpildījuši ... Un mirstot Pēterim nebija jāskatās uz zemi. Viņš varēja raudzīties uz debesīm, no kurienes tam uzsmaidīja Kristus laipnais, dievišķīgais gaismas apmirdzētais vaigs. Āmen.

Kas ir Pelnu diena?

Pelnu diena iezīmē grēku nožēlošanas un gavēņa laika sākumu un beidzas ar ciešanu nedēļu. Šis laiks ilgst 40 dienas un simbolizē tās 40 dienas, ko Jēzus pavadīja tuksnesī.

Pelnu diena ir ļoti seni Baznīcas svētki, kas ieguvuši noteiktu vietu liturģiskajā gadā. Ciešanu un gavēņa laiks jeb sagatavošanās Lieldienām sākas ar Pelnu dienu. Altāris violetajā – ciešanu – krāsā tiek ietērpts tieši Pelnu dienā, kad sākas intensīva gatavošanās Lieldienām.

Pelnu diena ir trešdiena, skaitot četrdesmit dienas pirms Lieldienām, izņemot svētdienas, jo svētdienas kā augšāmcelšanās piemiņas dienas gavēņa laikā netiek ieskaitītas. Pelni šajā dienā atgādina par cilvēku kā niecību, kam nepieciešama dievišķā mīlestība, lai dzīvotu.

Pamatojums šim notikumam atrodams Bībelē: Mozus, citi Dieva vīri un arī pats Kungs izšķirošiem notikumiem gatavojās četrdesmit dienas. Kristīgajai Baznīcai izšķirošs notikums ir Kristus augšāmcelšanās.

Pelnu dienas nosaukums atvasināts no senas baznīcas tradīcijas: toreiz grēku nožēlotāji gavēņa laika sākumā uzvilka grēku nožēlošanas tērpu un tika apkaisīti ar pelniem. Pelni atgādina par cilvēka dzīves pagājību un simbolizē arī to, ka vecajam jāaiziet, lai tā vietā varētu rasties kaut kas jauns. Ar pelnu krustu uz pieres kristieši parādīja, ka viņi ir gatavi nožēlot grēkus un atgriezties. Ar to viņi atzīst, ka kristiešiem krusts un nāve nenozīmē beigas, bet gan mūžīgas dzīves sākumu pie Dieva. Agrāk visu gavēņa laiku drīkstēja būt tikai viena maltīte dienā un tika ievērots ļoti stingrs gavēnis. Tagad ir iespējamās dažādas atturības formas, kā piemēram, atteikšanās no alkohola, saldumiem un cigaretēm, pārmērīgas ēšanas un preču pirkšanas, kā arī atteikšanās no televizora skatīšanās un pārvietošanās ar auto.

Pelnu diena ievada gavēņa laiku, kad kristiešiem būtu labi atturēties no kādām ikdienišķām un ierastām lietām, censties ievērot mērenību uzturā un izklaidēs. Tā vietā vairāk būtu jāpievēršas Bībelei, lūgšanai un grēksūdzei.

www.lalb.lv

Mūsu draudzē nav dievkalpojuma Pelnu dienā, kura šogad iekrīt 10. februārī, mācītājs iesaka apmeklēt kādu draudzi jūsu rajonā.

DD 2016

9.-12. jūnijs
Garezers

SVĒTCEĻOJUMĀ

“Svētceļojumā...”

Satiksimsies Draudžu Dienās šogad no 9. līdz 12. jūnijam, lai atzīmētu LELBA 40 gadu jubileju!

Būsim kopā, svinēsim, atcerēsimies aizvadītos 40 un raudzīsimies uz nākamajiem gadiem kopīgā svētceļojumā!

Draudžu Dienu lektors – Rīgas Lutera draudzes mācītājs Linards Rozentāls ar lekciju ciklu “40 gadi un tālāk”.

Caur dievkalpojumiem, lūgšanām, Bībeles stundām, pēcpusdienu ievirzēm bērniem un pieaugušajiem, kā arī vakara aktivitātēm, pateiksimies Dievam par visu, kas mums dots šajos 40 gados un izlūgsimies izaugsmes svētītus nāamos gadus LELBAi!

Sīkāka informācija pie Evaņģelizācijas nozares vadītājas māc. Gundegas Puidzas: puidza@yahoo.com vai pa tel. 708-453-0534.

Uz tikšanos Garezerā!

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde janvārī

Kam nepatīk saņemt bonusu? Šķiet, ka katram patīk. Varētu teikt, ka draudze saņēmusi gada beigu bonusu, pārdodot 9 gleznas vienas dienas laikā. Proti, kāzās, kas notika decembra beigās, kāzu viesie ieraudzījusi, ka gleznas, kas izliktas skatīšanai baznīcas galvenajā stāvā, arī ir pārdošanā. Viņa izvēlējās vienu, otru, trešo, līdz beidzot izvēlējās veselas 9 gleznas, ko pirkt. Galu galā izdeva \$2,000.

Padome turpina meklēt naudas piešķirumus (grants) lifta būvēšanai. Lifta konstrukcijas koordinācijas darbu līdz tā nobeigumam ir uzņēmies Gerolds Luss.

Līdz ar gada maiņu baznīcas saimnieks būs Viktors Konters, stājoties Kaspara Kalnīša vietā. Pateicība Kasparam par viņa kalpošanu, Kaspars turpinās palīdzēt ar īpašiem projektiem.

Finansiālais pārskats rāda, ka fiskālais gads beidzies plusos. Pateicība Dievam, draudzes locekļiem, pateicība draudzes kasierim Visvarim Ģigam.

Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā Draudžu dienas notiks Gaŗezerā, no šī gada 9. līdz 11. jūnijam, atzīmējot LELBAs 40 gadu jubileju. Linards Rozentāls no Latvijas piedalīsies; tēma būs "Svētceļojums".

Nākamā padomes sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 9. februārī, pulksten 19:00 bibliotēkas telpā. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan balsot drīkst tikai mācītājs un padomes loceklis.

Padomes sekretāres palīdzē un draudzes darbvede Vija Treiberga

Dāmu saimes ziņas

Janvāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Baiba Rudzīte 2x, Inta Grāvīte, Rita Drone, Irēne Rudzīte. Ziedus uz altāra lika dāmu saime, Milda Dauka, Aija Vikmane, Rita Drone. Par sadraudzību rūpējās Inta Grāvīte, Ilga Dulbe, Baiba Rudzīte, Rūta Beķere, Latviešu skola, LOAM.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdz sazināties ar janvāra/februāra/marta mēneša darba grupas vadītāju Ilgu Dulbi: 952-884-2628.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Aleksandra Grīna grāmatu "Dvēseļu putenis", otro daļu. Šo grāmatu pārrunāsim trešdien, 24. februārī, plkst. 10:00 no rīta, baznīcas lejasstāvā. Visi ir mīļi aicināti!

Centīgie lasītāji!

Priekšā no kreisās: Astrīda Puķīte,
Gunda Luss, Astrīda Bergmane,
Jānis Dimants, Benita Štelmachers.

Aizmugurē no kreisās:
Aina Rozenberga, Biminita Bērziņa,
Skaidrīte Štolcere, Aija Vikmane,
Ilze Grotāne, Biruta Treiberga,
Skaidrīte Auleciema, Ranta Sarma.

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes

GADSKĀRTĒJĀ DRAUDZES SAPULCE

SVĒTDIEN, **14. FEBRUĀRĪ**, 2016

PLKST. **12:30**

Pēc sadraudzības stundas draudzes nama lejas stāva zālē

Darba gaita:

1. Ievada lūgšana.
2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
3. Draudzes 2015. g. 15. feb. gadskārtējās sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
4. Draudzes vadības ziņojumi.
5. Revīzijas komisijas ziņojums.
6. Budžeta izpildījuma pieņemšana par 2015. gadu.
7. Budžeta projekta pieņemšana 2016. gadam.
8. Draudzes amatpersonu vēlēšanas.
9. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.
10. Noslēguma lūgšana.

Mūsu baznīcas lifta būvniecības darbi sākas 20. janvārī.

Mācītājam Dāgam ar ģimeni jauns mājoklis Cooper/Greater Longfellow rajonā

Pirmajā bildē Demandtu ģimene pie jaunās mājas. **Otrajā bildē** 18. janvāra pārvākšanās komanda, no kreisās: Andris Sprūds, Benjamiņš Alļe, Kaspars Kalnītis, māc. Dāgs, Viktors Konters. Sirsnīga pateicība palīgiem! **Trešajā bildē** jaunās mājas svētīšana 4. februārī, ko vadīja diakone Milda Dauka, Edijas un māc. Dāga vedējtēvs, Roberta krusttēvs, mācītājs David Wirt. Māc. Dāgs aicina pieteikties ģimenes, kurām būtu interese nosvētīt savu māju.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

LOAM sarīkojumu kalendārs februārī

Sestdien, 20. februārī, plkst. 19:00 Target centrā Mineapolē **BASKETBOLA SPĒLE**, kur latvietis Kristaps Porziņģis spēlēs NY Knicks komandā pret MN Timberwolves.

Sestdien, 27. februārī, plkst. 16:00
Latviešu draudzes nama lielajā zālē
DRAUDZĪGAIS AICINĀJUMS un
SKOLAS 65 G. JUBILEJA.

Referāts "Izglītības sistēma Latvijā
un latviskās izglītības iespējas
ārpus Latvijas". Vakariņas,
sadziedāšanās, izloze, gardumu
tirdziņš. Ieeja: ziedojumi skolai
sākot ar \$15; zem 21 g. veciem \$5;
bērniem bez maksas.

Svētdien, 6. martā, plkst. 12:30
Latviešu draudzes nama lejas stāvā
FILMA "ZEDELGEMA" (57 min.
gara). Gūstekņu nometne ar 12,000
latviešiem, DV sākums, intervija ar
Jāni Poguli. Latvijas Okupācijas
muzeja ražojums. Latviešu valodā
ar angļu subtitriem. Kafijas galds.
Rīko KKM. Ieeja: ziedojumi
Okupācijas muzejam.

Vai jums patīk opera kinoteātrī?

2015./16. gada sezonā
Metropolitana operā paredzētas
šādas operas:

- 5. martā 11:55 MANON
LESCAUT Giacomo Puccini
(3.35) ar **Kristīni Opolais** un
Jonas Kaufmann
- 2. aprīlī 11:55 MADAMA
BUTTERFLY Giacomo
Puccini (3.50) ar **Kristīni Opolais**, viena no pasaules izcilākām Butterflies
- 16. aprīlī 11:55 ROBERTO DEVEREUX Gaetano Donizetti (3.30) ar **Elīnu Garanču**
- 30. aprīlī 11:55 ELEKTRA Richard Strauss (2.10)

Paskaidrojums: Aiz datuma ir norādīts laiks, cikos izrāde sākas. Aiz operas nosaukuma iekavās aptuvenais izrādes ilgums. Lūdzu ievērot, ka viena opera iesākas agrāk. Visas izrādes ir sestdienās. Mineapoles laikrakstā ir vesela lapa ar kino programmām, tur arī atradīsiet operas. Lūdzu ievērot, ka ne visi kinoteātri rāda operas. Labu klausīšanos un skatīšanos!

Valsts svētki

Katru gadu februārī mēdzam sveikt savus baltiešu kaimiņus viņu valsts svētkos. Arī šogad! Un arī šis ieskats mūsu kopīgajā un atšķirīgajā vēsturē.

Igauni, kas paši sevi dēvē par estiem (Eesti), savu neatkarīgo valsti (Eesti Vabariik), līdzīgi latviešiem, pirmo reizi deklarēja 1918. gada 24. februārī, un pasludināja tās atjaunošanu 1991. gada 20. augustā.

Pirms tam arī igauņu apdzīvotās zemes pārvaldījuši sveši kungi. 13. gadsimtā, katoļu baznīcai aicinot uz Livonijas Krusta kariem, Igaunijas ziemeļrietumu daļu iekarojis Dānijas karalis Valdemārs II, pārējo tagadējās Igaunijas teritoriju – Zobenbrāļu ordenis. Romas pāvests pasludinājis iekaroto apgabalu par Māras zemi (Terra Mariana). Tallina (toreiz – Rēvele) jau drīz kļuvusi par vienu no Hansas savienības neatkarīgajām pilsētām, pilnīgi nokratot dāņu virskundzību un izveidojoties par nozīmīgu tirdzniecības centru šai apkārtnē.

1343. gadā pēc nesekmīgā igauņu Jurgā nakts sacelšanās mēģinājuma, Igaunija nonākusi pilnīgā vācu virskundzībā. 16. un 17. gs. – Livonijas un vēlāk Poļu-zviedru karos par igauņu zemēm cīnījušies krievi, zviedri, dāņi un lietuvieši/poļi, līdz 1645. gadā visas igauņu apdzīvotās teritorijas nonākušas pilnīgā zviedru varā. Tad sākušies arī latviešiem pazīstamie „zviedru laiki”, kas mūsu apziņā saistās ar tautas izglītības sākumiem. 1632. gadā ar karaļa Gustava II rīkojumu Tartu atvērta Tērbatas universitāte, pirmā augstākās izglītības iestāde šinī apgabalā.

Sekojošā Lielā ziemeļu kara (1700.-1721.) mērķis bijis samazināt ļoti izteikto zviedru dominanci Ziemeļeiropā, un rezultātā pēc gaŗām cīņām Krievija pārņēmusi varu visā Baltijā. Igaņu apdzīvotie apgabali krievu laikos iedalīti divās – Igaunijas un Vidzemes guberņās. Par spīti dažādām politiskām pārvaldēm, zeme gan Igaunijas, gan Latvijas teritorijā piederējusi lielāko tiesu vācu baroniem, sākotnējo lēņu turētāju pēctečiem.

Līdzīgi kā Latvijā, vienota igauņu nācija veidojusies 19. gs. Ap 1880. gadu igauņu studentu korporācija *Vironia* sākusi lietot savas zils-melns-balts krāsas, kas vēlāk pārņemtas par Igaunijas karoga krāsām. Pēc Februāra revolūcijas 1917. gadā bijušās Vidzemes guberņas Pērnavas un Tērbatas apriņķi pievienoti Igaunijas guberņai, lai veidotu tagadējās igauņu valsts teritoriju. Tāpat kā jaundibinātai Latvijai, arī Igaunijai pēc Pirmā pasaules kara nācies izcīnīt un aizstāvēt savu neatkarību sīvās brīvības cīņās. Un līdzīgi kā Latvija tā piedzīvojusi gan krievu, gan vācu okupāciju Otrā pasaules karā un pēc tā.

Konstitūcija nosaka, ka Igaunija ir parlamentāra republika ar vienparlamenta 101 pārstāvju saeimu (riikskogi), kas ievēl Valsts prezidentu. Igauni, kā zināms, ir viena no nedaudzajām Eiropas tautām, kas nav indoeiropiešu izcelsmes, viņi kopā ar somiem un ungāriem pieder somu-ugru tautu un valodu saimei.

Lietuva (Lietuvos Respublika) arī parādījās uz pasaules kartes 1918. gadā, bet tā nebija pirmā reize, jo, pretēji latviešiem un igauņiem, lietuviešu ciltis jau 12./13. gadsimtu mijā bija pietiekoši apvienotas, lai kunigaiša Mindauga vadībā veiksmīgi stātos pretim Zobenbrāļu (un vēlāk Livonijas) ordeņa karaspēkiem un paturētu savu neatkarību. Vispirms dižkunigaišķis Mindaugs, vēlākos gadsimtos Ģedimins, Alģirds un Keštutis un tad Alģirda dēls Jagailis, viņi visi pratuši sastrādāties ar savējiem, lai atvairītu svešnieku uzkundzēšanos. Mindaugs oficiāli pieņēmis kristīgo ticību un pat ticis ar pāvesta Innocentija IV svētību kronēts par Lietuvas karali, bet vēlāk atteicies no kristietības (un karaļa titula), lai paturētu politisko neatkarību. Lietuva vēsturē ievērojama ar to, ka tā bijusi pēdējā pagānu (nekristīga) valsts Eiropā.

Ģedimīna laikā Lietuvas Dižkunigaitijas robežas sniegušās no Baltijas līdz Melnajai jūrai. Alģirda dēls Jagailis pēc 1385. gadā slēgtās Krēvas ūnijas kristījies, salaulājies ar Polijas karalieni Jadvigu, un kļuvis arī par Polijas karali (1386.) No 1569. līdz 1795. gadam pastāvējusi Abu Tautu Republika (Abieju, Tautu, Respublika), kas mums vairāk pazīstama kā Polija-Lietuva (Žečpospolita). Sākumā abām valstīm kopīgs bijis tikai karalis, pārējais valsts aparāts un kases bijušas neatkarīgas. Jēdzienu „tauta” tānī laikā attiecinājuši uz bajāriem, un līdz ar šo apvienošanos sākusies lietuviešu īstās tautas polonizācija: politiskās aprindas (bajāri) arvien vairāk sākušas lietot poļu valodu, līdz 1696. tā kļuvusi par oficiālo valsts valodu. No poļiem pārņemtā politiskā sistēma, kur vara izteikti vietējo valdnieku (bajāru) rokās un dižkunigaiša (karaļa) vara ierobežota, laika gaitā stipri mazinājusi valsts politisko ietekmi Eiropā, līdz 1772., 1793. un 1795. gadā Krievijas, Prūsijas un Austrijas vadībā notikusi Abu Tautu Republikas/Polijas-Lietuvas zemju dalīšana, kas nozīmēja šī īpatnējā politiskā veidojuma beigas. Gandrīz visa tagadējās Lietuvas teritorija nonākusi Krievijas Impērijas sastāvā un pārpoļošanas vietā lietuvieši tikuši pakļauti pārkrievošanas politikai. Tai laikā aizliegts iespiest grāmatas lietuviešu valodā, ko lietuvieši veikli apgājuši, iespiežot vajadzīgo literatūru t.s. mazajā Lietuvā – Kēnigsbergā, kas tolaik atradies Prūsijas pakļautībā – un kontrabandas ceļā nogādājot Lietuvā.

19. gs. astoņdesmitos gados aizsākusies pirmā lietuviešu nacionālā atmoda, kas kulminējusies neatkarīgās Lietuvas valsts pasludināšanā 1918. gada 16. februārī.

Otro pasaules kara laiku lietuvieši pārdzīvojuši samērā līdzīgi latviešiem – komunistu apiešanās ar vietējiem bijusi aptuveni tāda pati visās Baltijas valstīs: lai veiksmīgāk pakļautu tautu jaunajai varai, jālikvidē visa iepriekšējās varas struktūra, t.i., valdības, armijas, policijas, baznīcu, skolu un organizāciju vadītāji. Lai arī vācu politika nebija gluži vienāda visās trīs Baltijas valstīs, arī viņu nākotnes plānos ietilpa šī apgabala iekarošana un pakļaušana Lielvācijai, izvietojot vietējos iedzīvotājus tālāk uz austrumiem.

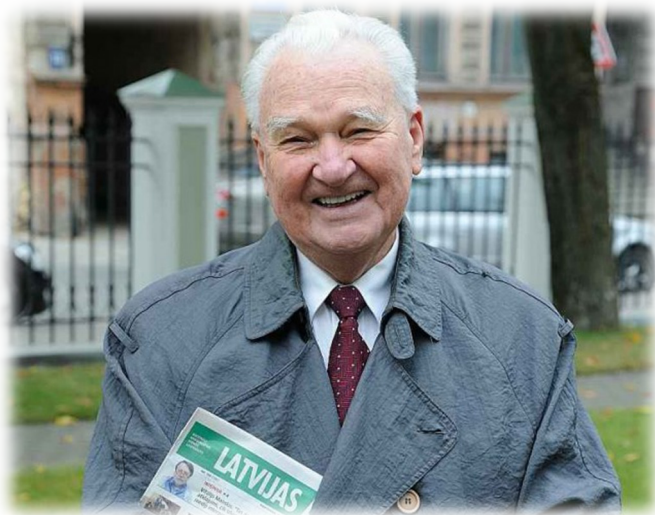
1941. gada 13./14. jūnija deportācijas skāra vienlīdz smagi visas trīs Baltijas valstis.

Lietuvieši, kā zināms, ir etniski vistuvākie mūsu kaimiņi, un lietuviešu un latviešu valodas ir vienīgās no kuplās baltu valodu saimes, kas izdzīvojušas līdz šai dienai.

Kopš Dziedošās revolūcijas laikiem, kad 1989. g. 23. jūnijā nevardarbīgo protestētāju ķēde stiepās no Tallinas līdz Viļņai, pasaule mūs pazīst ne tik daudz kā igauņus, latviešus, lietuviešus, bet gan kā baltiešus, kas kopīgi izcīnīja neatkarību no Padomju Savienības. Cerībā, ka arī turpmāk strādāsim kopā, novēlēsim saules mūžu Igaunijai, Latvijai, Lietuvai!

Rita Drone

Vispusīga, mīlīga avīze

Būdams Latvijā, Jānis Dimants ik dienu pērk “Latvijas Avīzi”, bet, atrazdamies Mineapolē, lasa to internetā.

“Draugi saka, ka tagad es Latvijā pavadot vairāk laika nekā Amerikā,” teic pensionēts dakteris Jānis Dimants no Mineapoles. Uz Latviju viņš brauc regulāri, arī tagad no septembra vidus gandrīz līdz Ziemassvētkiem dzīvos tēvzemē. Ar rudens iestāšanos bija jābeidz vasaras vaļasprieks – braukšana ar jahtu. Dārzs arī nokopts. Jānis priecājas, ka šogad labu ražu devuši viņa 268 tomātu stādi: “Es kopu tos, sieva Božena ņemās ar puķēm.” Viņš cienājis ar tomātiem radus, draugus, kaimiņus, un, viesos iedams, tos nesis kā ciemakukuli viņa pudeles

vietā. Visi novērtējuši svaigo gardumu.

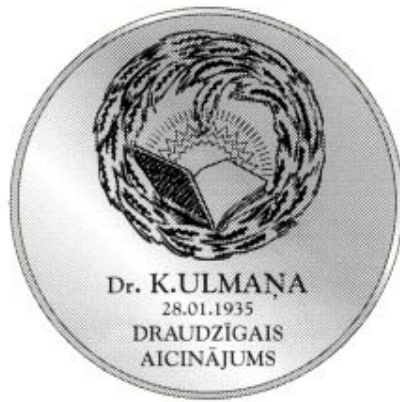
Būdams Latvijā, Dimanta kungs ik dienu lasa “Latvijas Avīzi”: “Es pērku visas trīs dienas avīzes. To vidū “Latvijas Avīze” man patīk vislabāk. Tā ir vispusīga, draudzīga, mīlīga attieksmē pret lasītāju.” Būdams Mineapolē, viņš lasa “LA” internetā. Tad nereti pie rakstiem, kas rosinājuši pārdomas, uzraksta savus komentārus. Dimanta kungs arvien savu viedokli paraksta ar pilnu vārdu un uzvārdu, uzskatot – ja cilvēks ko saka, tad viņam savs uzskats jāizstāvē un nav jāslēpjas aiz pseidonīma. Drukāto avīzi sāk pārskatīt ar “Lasītāju balsu” lappusi. Jo viņu interesē, par ko un kā cilvēki domā. Arvien izlasa, ko “LA” žurnāliste Māra Libeka raksta par veselības politiku. J. Dimants atzinīgi vērtē politikas komentētājus, piemēram, par nesen publicēto politologa profesora Jāņa Peniķa viedokli saka: “Bija jālasa lēni katrs teikums, jo uzrakstīts ļoti koncentrēti jeb “sabiezināti”.”

Jānis Dimants 17 gadus bijis Latviešu ārstu un zobārstu apvienības valdes priekšsēdētājs. Viņš jau 20 gadus iestāties par to, ka Latvijā ārstiem un medmāsām būtu stipri jāpaaugstina atalgojums: “Tagad taču Latvija zaudē medikus! Izskolojam te, bet strādāt viņi aizbrauc uz citu valsti. Šeit ārstus noliek parasta ierēdņa statusā.” Par modernās medicīnas iespējām runājot, salīdzina, ka medicīnas attīstībā beidzamajos 50 gados atklāts un paveikts tik daudz, cik iepriekšējās divās tūkstošgadēs kopā. Dimanta kungam ir pārdomas par bēgļu problēmu: “Es arī esmu bijis bēglis. Kad pēc Otrā pasaules kara beigām iebraucām Amerikā, mums neko nedeķa par velti. Valdība iedeķa 50 dolārus (toreiz dolāram bija cita vērtība!), un vēlāk visu summu vajadzēja atmaksāt. Neviens ar mums neauklējās kā ar jēlām olām – vecākiem tūlī vajadzēja smagi strādāt. Vasarās, kad nebija jāiet skolā, bērni arī strādāja. Esmu mazgājis grīdas un darījis daudz ko citu. Tagad arī bēgļiem šeit tūlī jābūt mācīties latviešu valoda un kaut kas jāstrādā.”

Pajautāju, ko dakteris iesaka saviem vienaudžiem, lai saglabātu veselību un možu garu. Viņš novēl visiem būt aktīviem un prāta treniņam minēt krustvārdu mīklas. Nelikt pie kafijas vai tējas cukuru, un pie ēdiena sāli papildus nebērt, jo veikalos nopērkamie produkti ir pārsātināti ar sāli un cukuru.

Jānim Dimantam ir pieci svarīgi principi: “Nedrīkst neko taupīt; neko atlikt; nekas nav jāņem pārāk nopietni! Jābūt aktīvam fiziski un garīgi. Amerikāņiem ir paruna, kas tulkojumā skan tā: “Ja šaubies, darīt vai ne, tad – dari!””

Dace Kokareviča, Latvijas Avīze, 21. oktobris, 2015

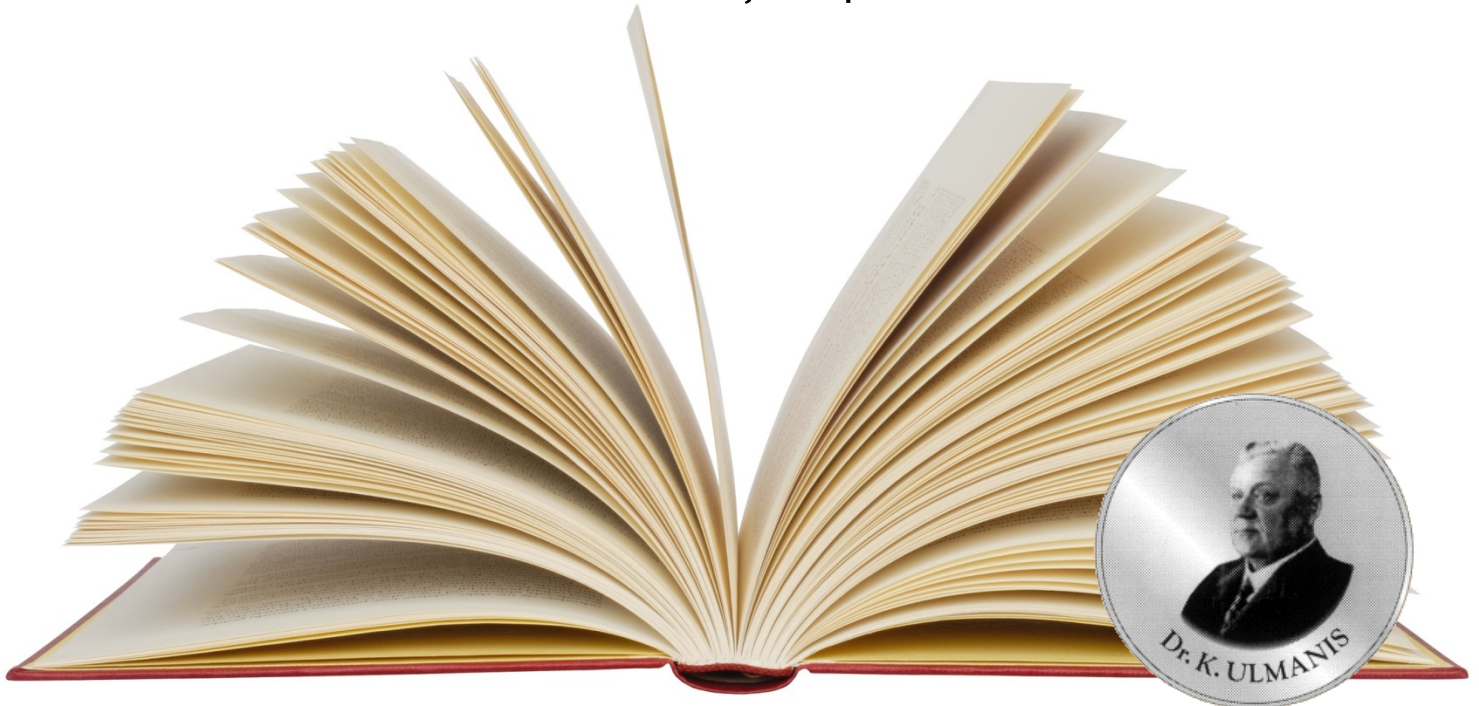
Mineapoles – St. Paulas Latviešu skola sirsnīgi ielūdz visus bijušos audzēkņus,
absolventus, skolotājus, skolas draugus un atbalstītājus uz

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA UN SKOLAS **65** GADU JUBILEJAS PASĀKUMU

SESTDIEN, 27. februārī, plkst. 4 pēcpusdienā draudzes nama lielajā zālē

Programmā:

Skolas saimes sagatavota programma ar referātu
“Izglītības sistēma Latvijā un latviskās izglītības iespējas ārpus Latvijas”
Vakariņas ar sadziedāšanos lejas telpās
Gardumu tirdziņš un īpašā izloze

Pateicības

Vēlos izteikt lielu pateicību mācītājam Dāgam Demandtam, Ilzei Grotāns un Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzei par apsveikumu manā dzimšanas dienā.
Patiesā cieņā, Visvaldis Nagobads

Mīļš paldies draudzei un mācītājam Dāgam par baznīcas gada grāmatu. Sirsnīgs paldies “Pērkonītim” un skolas saimei par saldumiem un piparkūkām.
Pateicībā, Lidiya Ludiņa

Sirsnīgi pateicos draudzes mācītājam un vadībai par baznīcas gada grāmatu un adresēm. Pateicība skolas saimei, Ausmai Ģigai, deju kopai “Pērkonītis” par dažādiem gardumiem, sevišķi garšīgām, pašceptām piparkūkām, par interesanto vāka zīmējumu – eglītē triju Baltijas valstu karodziņi. Bija liels prieks visu to baudīt.
Labas sekmes 2016. gadā!
Pateicībā, Velta Spārniņa

Sirsnīgi pateicos draudzei un mācītājam Dāgam par apsveikumiem manā dzimšanas dienā un Ziemassvētkos, kā arī par baznīcas kalendāru. Tāpat pateicos “Pērkonītim” un skolas bērniem par gardajām piparkūkām un skaistajām kartiņām.
Mirdza Eglīte

Gribu jums, Skaidrīt un Māri, pateikties par visu, visu, ko darāt Jāņa labā. Tāpat liels paldies jums par “Svētrīta Zvanu” sūtīšanu man. Es bieži nodomāju, kur jūs atrodat tik skaistus dzejolišus, kas vienmēr rotā pirmo lapaspusi. Ar prieku lasīju arī mācītāja sprediķus. Jūsu žurnāls ir tiešām priekšzīmīgs. Vēlu jums un ģimenītei veselīgu, laimīgu Jauno gadu!
Sirsnībā, Gunta Briedīte (Toronto)

24. janvārī, svētdienā, baznīcas telpās notika Māras Pelēces dokumentālās filmas “Satiksimies Gaņezērā!” pirmizrāde Dvīņu pilsētās skolas izkārtotumā. Dokumentālā filma tika veidota īpaši Gaņezera 50 gadu jubilejai. Filmu noskatījās apmēram 40 skatītāju. Pateicamies visiem ziedotājiem – Gaņezers saņēms \$656 dolārus!
Indra Halvorsone, Mineapoles – St. Paulas latviešu skola

Latviešu skolas saime atsāka mācību gadu 4. janvārī Powderhorn parkā ar ziemas pikniku un dūšīgu vizināšanos no kalna. Attēlā redzami braucēji, kuri no kalna devās prom pēdējie.

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested

Church Services and Calendar of Events

Sunday, February 14, 11 am – Church Service with Children's Talk and Sunday school. "The Soul of Minneapolis" participating. Fellowship will follow and at 12:30 pm the Congregation's annual general meeting.

Thursday, February 18, 11 am – Morning Bible study.

Saturday, February 20, 7 pm – Basketball game with Kristaps Porzingis playing with the NY Knicks against the MN Timberwolves. Target Center downtown Minneapolis.

Sunday, February 21, 11 am – Church Service with Holy Communion and church choir participation followed by fellowship.

Tuesday, February 23, 7 pm – Evening Bible study.

Saturday, February 27, 4 pm – Latvian School 65 Year Anniversary and Fundraiser.

Sunday, February 28, 11 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, March 6, 11 am – Major Oskars Kalpaks Memorial Church Service followed by fellowship and movie "Zedelgema".

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kolēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.